

Redactioneel

De Amsterdamse hoogleraar kunstsociologie Bram Kempers schrijft in het openingsartikel van het achtste nummer van het *Boekmancahier* over kunst die tot stand komt in opdracht-situaties. Politici stellen voor kunstwerken subsidies beschikbaar, maar persoonlijk prestige lijkt bij de toedeling van de middelen nauwelijks een rol te spelen. De meningsvorming - het artistiek oordeel - wordt overgelaten aan een groep van professionele adviseurs. Dat wil niet zeggen dat overheidsopdrachten voor kunstwerken in openbare ruimten zonder problemen worden gerealiseerd. In het overleg tussen kunstenaars, gebruikers en adviseurs spelen de persoonlijke voorkeuren en de professionele deskundigheden van de betrokkenen een bepalende rol. De meningsvorming speelt zich af binnen patronen van consensus, conflict en harmonie. Het 'artistiek advieswezen' manifesteert zich daarbij als een zeer invloedrijke groep. Deze ontwikkeling heeft voor kunstenaars die zich de deskundigheid van artistiek adviseur eigen hebben weten te maken, nieuwe beroepsperspectieven geschapen.

Rudie Laermans, filosoof en verbonden aan de Katholieke Universiteit Leuven, gaat nader in op 'het relatieve gelijk' van de Franse socioloog Pierre Bourdieu. De strikte scheiding tussen 'hoge' en 'lage' cultuur staat onder invloed van het postmodernisme steeds meer ter discussie. Bourdieus opvatting dat bestaande onderwijssystemen fungeren als legitimeringsinstanties van cultuur lijkt niet langer houdbaar. In de westerse cultuur kennen nieuwe kunstvormen hun eigen legitimeringsinstanties. Popmuziek, jazz, detectives, thrillers en science-fiction ontleen hun culturele status niet langer uitsluitend aan de binnen het onderwijssysteem doorgegeven culturele hiërarchie.

De Van Gogh-manifestaties in museum Kröller-Müller en het Stedelijk Museum in Amsterdam van het afgelopen jaar, werden gekenmerkt door zeer uitgebreide public-relationsactiviteiten. Ook het grote aantal bezoekers bij beide tentoonstellingen was voor Nederlandse verhoudingen uniek. Ria Veenstra stelt zich in het derde artikel de vraag of deze Van Gogh-manifestaties model staan voor het museumbeleid van de jaren negentig. Het gaat dan in het bijzonder om de vraag of het accent op public relations ten koste zal gaan van de educatieve taakstelling van de musea.

In de rubriek *Discussabel* becommentarieert Paul Kuypers de museumnota *Kiezen voor kwaliteit: beleidsnota over de toegankelijkheid en het behoud van het museale erfgoed*. Prof. mr. I. A. Diepenhorst, voormalig minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en Peter Berger, hoofd van de afdeling letteren van het ministerie van WVC, reageren op het referaat *Alles is in beginsel overal (maar de Mosselman is nergens meer)* van de socioloog Abram de Swaan (zie: *Boekmancahier*, nr. 7, december 1990). Jacqueline Algra en Inge van den Boom bezochten op verzoek van de redactie het driedaagse congres *Podiumkunsten & publiek* dat van 10 tot 12 april van dit jaar werd gehouden in de Rotterdamse Doelen. Onderwerp was het gelijknamige rapport van drie medewerkers van de vakgroep Empirisch-Theoretische Sociologie van de Rijksuniversiteit Utrecht.

In de rubriek *Onderwijsberichten* onder meer een opsomming van de meer dan zestig scripties die mededingen naar de jaarlijkse scriptieprijs van de Boekmanstichting. Deze prijs zal op 20 juni aanstaande worden uitgereikt aan de student(e) die in het studiejaar 1990-1991 de beste scriptie heeft geschreven op het terrein van het 'kunstonderzoek'. Het *Boekmancahier* wordt gecompliceerd met de rubrieken *Boekbesprekingen*, *Onderzoeksberichten* en een *Agenda*.

De redactie

Bibliografische gegevens

Zonder auteur (1991) 'Redactioneel'. In: *Boekmancahier*, jrg. 3, nr. 8, 134.